

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/1521/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413210850
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6413210850.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivica Hanuskovej v právnej veci navrhovateľa CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadený euroadvokátkou advokátska kancelária v Martine, Hviezdoslavova 7, proti odporcom 1/ H. L., nar. XX. XX. XXXX bytom A. XXX, t. č. A., R. 3, 2/ N. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom Mesto R. nad C., zastúpenej opatrovníkom Mesto Žiar nad Hronom, Š. Moyzesa 46, IČO: 00 321 125, o zaplatenie 3.273,69 EUR s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9Cb/50/2013 - 111 zo dňa 29. 04. 2014 v znení opravného uznesenia č. k. 9Cb/50/2013-123 z 21. 07. 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania **p o t v r d z u j e ;**
vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.
Odporcom 1/ a 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcom v 1/ a 2/ rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 474,85 EUR spolu s 8,7 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 30. 01. 2013 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, vo zvyšku návrh zamietol a žiadnemu účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 3.273,69 EUR so zmluvným úrokom 16,89 % ročne zo sumy 3.056,36 EUR od 03. 01. 2013 do zaplatenia a úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 3.273,69 EUR od 30. 01. 2013 do zaplatenia z toho dôvodu, že odporcovi 1/ poskytol úver na nákup spotrebného tovaru vo výške 6.700,- EUR, ktorý sa zaviazal splatiť v 72 mesačných splátkach po 157,83 EUR, splatných k 15. dňu v mesiaci od 15. 07. 2009. Odporca 2/ sa zaviazal pohľadávku navrhovateľa uhradiť spoločne a nerozdielne pre prípad nesplnenia povinnosti odporcom v rade 1/. Dlh vo výške 3.273,60 EUR sa stal splatným dňa 30. 01. 2013. Uplatnená suma 3.273,69 EUR predstavuje istinu neuhradeného úveru 3.056,32 EUR, zmluvné úroky 207,637 EUR a poplatky za poistenie úveru 9,74 EUR. Navrhovateľ podaním doručeným 28. 02. 2014 spresnil, že na základe schváleného úveru v maximálnej výške 6.700,- EUR bola dňa 25. 02. 2009 na bankový účet odporcu 1/ prevedená suma 4.320,- EUR a výška mesačnej splátky z dôvodu odloženej splátky istiny predstavovala sumu 67,50 EUR od 15. 03. 2009 (do 15. 07. 2009). Splátka zahŕňala aj zmluvne dohodnutý úrok a poplatok. Úver bol v lehote 6 mesiacov od prvého čerpania poskytnutý len v uvedenej výške, preto od 15. 08. 2009 bola stanovená mesačná splátka na sumu 102,39 EUR. Navrhovateľ uviedol, že odporcovia do výpovede zmluvy uhradili celkovú sumu 3.845,15 EUR.

Okresný súd mal preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úveru na základe žiadosti odporcov zo dňa 01. 02. 2009, v ktorej žiadali poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 6.700,- EUR s mesačnou splátkou 157,83 EUR, v počte 72 mesačných splátok s ročnou úrokovou sadzbou 16,89 %, priemernou RPMN 17,5 % a celkových nákladov úveru 4.779,94 EUR a prvou splátkou splatnou 15. 07. 2009. Navrhovateľ od zmluvy odstúpil oznámením zo dňa 09. 01. 2013 (k 30. 01. 2013). V posudzovanej veci navrhovateľ uplatňoval zaplatenie istiny poskytnutého úveru, dojednaný úrok 16,89 % ročne s RPMN 21,49 % pri počte 72 mesačných splátok (6 rokov). Suma poskytnutá titulom úveru nekorešpondovala s písomnou žiadosťou - zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Celkové náklady na úver predstavovali za dohodnutú výšku úveru 6.700,- EUR sumu 4.779,94 EUR. Súd zistil, že odplata za poskytnutý úver a dojednaný úrok boli neprimerane vysoké. V čase uzavretia zmluvy RPMN pri spotrebiteľských úveroch nad 5 rokov bola 8,81 % a navrhovateľ uplatnil RPMN 21,46 %, ktorá prevyšuje úroky bánk o 150 %. Také zmluvné dojednanie je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V tej súvislosti poukázal na judikatúru uvedenú v rozhodnutiach súdov NS SR sp. zn. M Cdo/1/2009, a 5 Cdo/26/2011, KS Prešov sp. zn. 3Co/67/2012. Ďalej okresný súd poukázal na rozsudok Okresného súdu v Komárne sp. zn. 13C/377/2011, ktorým určil za neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v bode V - III a v bode V - IV všeobecných podmienok navrhovateľa a na základe ktorých navrhovateľ nemôže uplatňovať zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej splátky, s úhradou ktorej sa spotrebiteľ dostal do omeškania. Okresný súd mal preukázané, že navrhovateľ poskytol odporcom spotrebiteľský úver v rozsahu 4.320,- EUR a že ku dňu začatia konania odporcovia uhradili 3.845,15 EUR, preto zaviazal odporcov na úhradu rozdielu v sume 474,85 EUR spolu s úrokom z omeškania 8,7 % ročne od 30. 01. 2013 a v prevyšujúcej časti uplatnený nárok ako nedôvodný zamietol.

Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2 a 5, § 53 ods. 5, § 53a ods. 1 § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a), § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Každý z účastníkov konania mal len čiastočný úspech vo veci, preto im náhradu trov podľa § 142 ods. 2 OSP nepriznal.

Navrhovateľ podal včas odvolanie proti výroku, ktorým okresný súd vo zvyšku návrh zamietol a vo výroku, ktorým navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania. Nesúhlasil so záverom, že zmluvný úrok 16,89 % je neprimerane vysoký za stavu, keď výška RPMN predstavovala 21,49 %, lebo priemerná RPMN bola v čase uzavretia zmluvy 17,05 %. Úver bol poskytnutý na finančnom trhu nebankových subjektov, preto nebolo odôvodnené porovnanie s bankovým úrokom 8,8 %. Vyššia dohodnutá odplata vo forme úroku za poskytnutie úveru bola výsledkom jasnej a zrozumiteľnej dohody účastníkov, bez akéhokoľvek ďalšieho zabezpečenia a bez predchádzajúcej skúsenosti navrhovateľa s plnením finančných záväzkov odporcov. Pri uzavretí zmluvy boli dodržané všetky podmienky vyplývajúce zo zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Výška úroku bola nižšia, ako pripúšťali právne predpisy, preto nebol dôvod, aby okresný súd postupoval podľa právneho názoru vyjadreného v uznesení najvyššieho súdu SR sp. zn. MCdo/1/2009, ktorý sa vzťahuje na spotrebiteľské úverové vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou limitácie výšky úroku z úveru. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Odporcovia sa k odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, odvolanie prejednal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 OSP napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil ako vecne správne.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

§ 53 ods. 4 písm. i) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 písm. e), g), h), i), j) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov

Dôvody, ktoré uviedol žalobca v odvolaní, nezakladajú dôvod na iné rozhodnutie, ako urobil okresný súd. Okresný súd správne zistil, že na zmluvu, ktorú uzavreli účastníci konania dňa 01. 02. 2009 (č. I. 10), sa vzťahovali ustanovenia zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a že zmluva neobsahovala povinné údaje o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho sa považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ nespochybnil záver okresného súdu, že suma, ktorá bola odporcom (odporcovi v rade 1) skutočne poskytnutá, nekorešpondovala s písomnou žiadosťou - zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorá bola predložená v návrhu na začatie konania. Z vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 20. 02. 2014 vyplývalo, že odporcovi v rade 1/ poskytol 25. 02. 2009 iba sumu 4.320,- EUR.

Z písomností predložených samotným navrhovateľom ďalej vyplýva, že účelom spotrebiteľského úveru nebol nákup spotrebného tovaru ako bolo uvedené v návrhu, ale splatenie úverov. Preto pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že uplatnené peňažné nároky vyplývajú zo zmluvy, ktorú s odporcami uzavrel dňa 01. 02. 2009, riadne nevysvetlil, na základe akých zmluvných dojednaní od odporcov žalobou uplatnené peňažné plnenia požadoval. V posudzovanej spotrebiteľskej zmluve sa povinne uvádzané údaje vyžadované podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nevzťahovali na sumu poskytnutého úveru 4.320,- EUR. Túto skutočnosť potvrdil aj navrhovateľ, ktorý uviedol, že úver bol v lehote 6 mesiacov od prvého čerpania poskytnutý len v uvedenej výške, preto od 15. 08. 2009 bola stanovená mesačná splátka na sumu 102,39 EUR (predtým od 15. 03. 2009 do 15. 07. 2009 päť splátok po 67,50 EUR (č. I. 76, 77)). V predloženej zmluve však také splátky uvedené neboli. Boli dohodnuté podmienky, v ktorých je uvedená mesačná splátka v sume 157,83 EUR, počet splátok 72 a dátum prvej splátky 15. 07. 2009. Zmluva teda neobsahovala celkovú výšku poskytnutého spotrebiteľského úveru ani ďalšie podmienky upravujúce jeho čerpanie, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, výšku a počet splátok istiny a úrokov a ani skutočnú ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Okresný súd správne poukázal aj na neprimeranú výšku zmluvného úroku uvedeného v predloženej zmluve, ktorý považoval v tejto časti za neplatný právny úkon. Na základe týchto skutočností je správny skutkový a právny záver okresného súdu, ktorý zmluvu uzavretú 01. 02. 2009 považoval za bezúročnú a bez poplatkov, pretože údaje, ktoré sa mali na zmluvu o spotrebiteľskom úvere vzťahovať, nezodpovedali tomu, čo bolo v úverovej zmluve uvedené a z toho dôvodu akoby v spotrebiteľskej zmluve vôbec neboli uvedené.

Okresný súd považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a z toho dôvodu uložil odporcom ako spoludlžníkom povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi iba 474,85 EUR ako rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a sumou, ktorú odporcovia uhradili ($4.320 - 3.845,15 = 474,85$), spolu s 8,7 % úrokom z omeškania od 30. 01. 2013, odkedy došlo podľa tvrdenia navrhovateľa k zosplateniu záväzku.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd svojím rozhodnutím, ktorým v prevyšujúcej časti návrh zamietol, rešpektoval právnu úpravu a zohľadnil právne významné skutočnosti. Preto odvolací súd napadnuté

rozhodnutie potvrdil ako vecne správne. Krajský súd dodáva, že záver okresného súdu nemal navrhovateľ dôvod neprijat', lebo ak by okresný súd posúdil predloženú zmluvu len za návrh zmluvy, dlžníci by boli povinní vrátiť veriteľovi plnenie titulom bezdôvodného obohatenia, čo je iný právny dôvod.

Okresný súd nepochybil ani vo výroku, ktorým rozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 2 OSP. Navrhovateľ mal v konaní len čiastočný úspech, pričom v prevažnej časti mali úspech odporcovia, ktorí však náhradu trov konania nepožadovali a z obsahu spisu im žiadne trovy nevyplývali.

Výrok, ktorým okresný súd uložil odporcom zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne 474,85 EUR s 8,7 % ročným úrokom z omeškania od 30. 01. 2013 do zaplataenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, nebol odvolaním napadnutý, preto zostáva rozsudok okresného súdu v tejto časti nedotknutý.

Úspešní odporcovia 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili (viď ustanovenie § 151 ods. 1, 2 OSP), z obsahu spisu nevyplývali, preto im krajský súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bol v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.